

Bijlage 1 – artikelsgewijze opmerkingen wetsvoorstel ter implementatie van de eEvidence richtlijn

Artikelnr.	Artikeltekst	Beschrijving opmerking	Suggestie ACM
Artikel 2	1. De dienstaanbieder die diensten aanbiedt in de Europese Unie wijst of stelt een of meer geadresseerden aan voor de ontvangst, naleving en tenuitvoerlegging van beslissingen en bevelen, met het oog op de vergaring van elektronisch bewijsmateriaal op grond van: a. Verordening 2023/1543; b. Boek 5, Titel 4, van het Wetboek van Strafvordering; c. de overeenkomst, door de Raad vastgesteld overeenkomstig artikel 34 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie (Trb. 2000, 96); d. artikelen 126n, 126na, eerste lid, 126nc, 126nd, 126nf, 126ng, 126ni, 126u, 126ua, eerste lid, 126uc, 126ud, 126uf, 126ug, 126ui, 126zh, 126zi, eerste lid, 126zk, 126zl, 126zn, 126zo, 126zja van het Wetboek van Strafvordering voor zover de aangewezen vestiging in Nederland is gevestigd of de wettelijke vertegenwoordiger in Nederland verblijft en voor zover de gegevens kunnen worden aangemerkt als elektronisch bewijsmateriaal. 2. Deze wet is niet van toepassing op de dienstaanbieder die in Nederland is gevestigd en uitsluitend diensten aanbiedt in Nederland.	1. bij artikel 2 lid 1 onder a: de eEvidence verordening heeft meerdere artikelen die kunnen verwijzen naar de ontvangst, naleving en tenuitvoerlegging van bevelen. Dit kan voor verwarring zorgen in de handhaving. 2. bij artikel 2 lid 2: door de interpretatie van diensten en de manier waarop andere Europese autoriteiten deze verzoeken kunnen uitvaardigen, is de kans groot dat het onderscheid tussen een puur nationale situatie zelden van toepassing zal zijn. Daarnaast maakt het toezicht op een dergelijke bepaling, alsook de controle mogelijk buitensporig capaciteitsintensief. De traceerbaarheid van de diensten in de Europese markt is moeilijk vast te stellen zijn, waarbij de uitvoerbaarheid in het geding kan komen.	1. Advies om concrete artikelen uit de verordening toe te voegen waaruit deze naleving, uitvoering en ontvangst blijken. Zo is het kader duidelijker geschetst. 2. Er zijn volgens de ACM twee mogelijke opties voor deze problematiek: (1) verduidelijking van hoe het toezicht of controles op deze norm vormgegeven moet worden en praktisch handhaafbaar blijft (in MvT bijvoorbeeld). (2) constateren dat een dergelijke situatie zich praktisch moeilijk uitvoerbaar zal zijn en de verwachtingen voor het toezicht daarop aan te passen.

	3. Tenzij enig wettelijk voorschrift anders bepaalt, worden de beslissingen en bevelen, bedoeld in het eerste lid, gericht aan de overeenkomstig deze wet aangewezen vestiging of aangestelde wettelijke vertegenwoordiger.		
Artikel 3	1. Ter uitvoering van artikel 2, eerste lid: a. wijst de in de Europese Unie gevestigde dienst aanbieder een of meer vestigingen aan indien hij in Nederland is gevestigd; b. stelt de niet in de Europese Unie gevestigde dienst aanbieder een of meer wettelijke vertegenwoordigers aan indien hij diensten aanbiedt in Nederland; c. stelt de in een lidstaat die niet deelneemt aan de instrumenten, bedoeld in artikel 2, eerste lid, gevestigde dienst aanbieder een of meer wettelijke vertegenwoordigers aan indien hij diensten aanbiedt in Nederland. 2. De geadresseerden worden aangewezen of aangesteld in een lidstaat waar de dienst aanbieder zijn diensten aanbiedt en kan worden onderworpen aan tenuitvoerleggingsprocedures. 3. De dienst aanbieder stelt zijn aangewezen vestigingen en aangestelde wettelijke vertegenwoordigers de nodige bevoegdheden en middelen ter beschikking ter naleving van beslissingen en bevelen die vallen binnen de reikwijdte van artikel 2.	1. Bij artikel 3 lid 1: Wij hebben hier te maken met enerzijds de richtlijn, de verordening en de wet. Er kan verwarring ontstaan waarna de "ter uitvoering van artikel 2" naar verwijst, omdat een soortgelijke omschrijving ook in artikel 2 van de richtlijn te vinden is. 2. Bij artikel 3 lid 2: het is onduidelijk hoe de ACM hier toezicht op deze verplichting moet gaan houden. Dient de ACM dit Europa breed te moet controleren en interpreteren? Dat zou de uitvoerbaarheid van dat artikel eventueel intensief maken. 3. Bij artikel 3 lid 2: bij verwijzing naar 'lidstaat' ontstaat er eventuele verwarring bij een afdoende afbakening voor de Nederlandse context. 4. Bij artikel 3 lid 3: Dit is volgens de richtlijn een verplichting die enerzijds weggelegd is voor de lidstaat, E.g. Nederland, en anderzijds voor de dienst aanbieder. Het lijkt enigszins onevenredig als de verplichtingen doorverwezen worden aan de onder toezicht gestelde. Welke mogelijkheden zijn er voor ons of uw ministerie om te vergewissen dat de dienst aanbieder zelf de nodige middelen en bevoegdheden hebben?	1. Suggestie om toe te voegen "van deze wet" als wij naar artikelen in deze wet verwijzen, en anders expliciet naar de richtlijn verwijzen. Zo voorkomen we eventuele verwarringen. 2. We vragen om verduidelijking in de wet of MvT (of) en hoe de ACM hierop toezicht moet gaan houden. Het lijkt ons belangrijk om daarbij ook de enorme potentiële omvang van deze controle te betrekken en de complicaties en capaciteitsinzet bij het gedegen controleren van deze norm op zulk een grote schaal aan te kaarten. 3. Suggestie om zoveel mogelijk het woord 'lidstaat' met Nederland te vervangen, of het artikel zodanig toe te spitsen dat het van toepassing is op de Nederlandse context. 4. Een verduidelijking van de verhouding in de beschikbaar gestelde middelen van enerzijds de onder toezicht gestelde en anderzijds de middelen die wij als lidstaat ter beschikking moeten stellen zou handig zijn. Dit om de uitvoering van dit artikel praktisch werkbaar te houden. Daarbij helpt het om aan te geven of er middelen voor de ACM vrij gemaakt worden op basis van dit artikel? Daarnaast rijst ook de vraag of ondernemingen bepaalde kosten voor de naleving kunnen verhalen bij ons of het ministerie?
Artikel 4	1. De dienst aanbieder stelt de centrale autoriteit van de lidstaat waar de aangewezen vestiging is gevestigd of de	1. Bij artikel 4 lid 1: Het begrip 'centrale autoriteit' is niet eerder omschreven in deze wet en komt pas hier aan bod. Dit is	1. Suggestie om het begrip 'centrale autoriteit' eerder in deze wet bij artikel 1 te definiëren, en aan te geven dat dit de ACM is.

	wettelijke vertegenwoordiger verblijft, schriftelijk in kennis van de contactgegevens van de aangewezen vestiging of wettelijke vertegenwoordiger en van alle wijzigingen daarvan indien hij is gevestigd of zijn diensten aanbiedt in Nederland. 2. De kennisgeving vermeldt een of meer talen waarin met de aangewezen vestiging of aangestelde wettelijke vertegenwoordiger kan worden gecommuniceerd. De vermelde talen betreffen: a. een officiële taal van de Europese Unie; b. ten minste een officiële taal van de lidstaat waar de aangewezen vestiging is gevestigd of de wettelijke vertegenwoordiger verblijft. 3. Indien de dienstaanbieder meer vestigingen aanwijst of wettelijke vertegenwoordigers aanstelt, vermeldt de kennisgeving het precieze territoriale toepassingsgebied van de aanwijzing of aanstelling. Het derde lid is van toepassing ten aanzien van iedere aangewezen vestiging of aangestelde wettelijke vertegenwoordiger.	als lezer enigszins onhandig, omdat hiermee een verplichting omschreven voordat een onder toezicht gestelde weet aan wie hij daarvoor moet voldoen. 2. Bij artikel 4 lid 1: deze kennisgeving moet aan ons gericht worden, maar zal op Europees niveau worden beheerd. Hoe verhoudt zich deze ontvangstverplichting voor de ACM en de registratie in het Europees register? Heeft de ACM de plicht om deze door te zetten of verzoeken wij een partij om zich rechtstreeks in het Europese register in te schrijven? 3. Bij artikel 4 lid 2: deze taalvereiste zou voor de wet toegespitst kunnen worden tot 'Nederlands'. Nu is er enige onduidelijkheid of de ACM deze kennisgevingen in allerlei talen zal ontvangen of inzien, en het gebrek aan taalkennis bij de ACM zou een eventueel obstakel hierin vormen.	2. Verduidelijking in hoe zich de registratietaak van de ACM en de onder toezichtgestelden verhoudt tot het Europees register zou gepast zijn in de MvT. Daarbij is het goed om aan te geven wat de verwachte taken van zijde de ACM, de EC en de onder toezicht gestelde zijn. 3. Een duidelijkere omschrijving van de taalvereisten zou goed zijn, met een eventuele toespitsing op de Nederlandse taal. Daarnaast is het goed om aan te geven hoe de ACM met anderstalige kennisgevingen zal omgaan (en de eventueel benodigde middelen).
Artikel 5	De Autoriteit Consument en Markt is de centrale autoriteit, bedoeld in artikel 6, eerste lid, van Richtlijn 2023/1544. 2. De kennisgeving wordt openbaar gemaakt overeenkomstig artikel 4, vierde lid, van Richtlijn 2023/1544.	1. Bij artikel 5 lid x: kleine schrijffout, maar er ontbreekt een getal voor het lid. Daar moet staan "1". 2. Bij artikel 5 lid 2: de kennisgeving is op een ongebruikelijke plek geplaatst. Het is onduidelijk waarom er voor deze opzet is gekozen, maar het lijkt niet volledig aan te sluiten bij de geest van het	1. voorstel om "1" voor het lid toe te voegen.. 2. voorstel om de kennisgeving te verplaatsen naar een ander artikel, of de aanwijzing van de ACM als centrale autoriteit. Dat maakt dat deze twee afwijkende onderwerpen niet tezamen genomen of geïnterpreteerd zullen worden.

		artikel (die ziet op de ACM als aanwijzing van centrale autoriteit)	
Artikel 6	Met het toezicht op de naleving van artikelen 2, eerste en tweede lid, 3 en 4 is belast de Autoriteit Consument en Markt.	1. Zoals eerder aangegeven is ook hier niet helemaal duidelijk welke artikelen op bedoeld worden, naast een eerdere opmerking over het toezicht op artikel 2 eerste en 2 ^e lid van deze wet (zie in dat kader de opmerking bij het artikel).	1. Voorstel om te specificeren dat het om de artikelen van deze wet gaat, en rekening te houden bij de eerdere opmerkingen die zijn gemaakt over artikel 2 eerste en 2 ^e lid van deze wet.
Artikel 7	1. De Autoriteit Consument en Markt is bevoegd tot oplegging van een last onder dwangsom van ten hoogste het bedrag, genoemd in artikel 15, eerste lid, van Verordening 2023/1543 ter handhaving van artikelen 2, eerste en tweede lid, 3 en 4. 2. De last onder dwangsom kan gezamenlijk of hoofdelijk worden opgelegd aan de aangewezen vestiging, wettelijke vertegenwoordiger of dienstaanbieder.	1. Bij artikel 7 (en tevens artikel 8): De richtlijn schrijft naar lezing van de ACM niet voor om de boetebedragen gelijk te stellen aan die uit de Vo. De Vo stelt in artikel 15 de bedragen voor het niet voldoen aan de bevelen aan zich, niet zozeer het gebrek aan registratie of bijhoudplichten. Voor de registratiedoelen en kennisgeving lenen zich die bedragen niet, daar zou eerder het bestaande boetestramien uit het bestuursrecht op van toepassing zijn. Zie in dat kader ook: Aanwijzing 5.43 Maximale bestuurlijke boetehoogte Kenniscentrum voor beleid en regelgeving. Dit is ook overeenkomstig van toepassing voor de ACM. Daarnaast is het van uiterst groot belang dat de ACM een uniform boeteregime kent voor de verschillende wetten die zij handhaaft, waardoor het beter zou zijn om daarbij aan te sluiten 2. Bij artikel 7 lid 1: hoofdzakelijk een opmerking voor de artikelsgewijze toelichting van dit artikel in de MvT: er is op dit moment in hoofdstuk 5 van de awb geen uitzondering van artikel 5:19 alsmede afdeling 5.1.3 opgenomen. Zo is de last onder bestuursdwang normaliter uitgezonderd in de handhaving van ACM taken en onderzoekt de ACM normaliter geen voertuigen in het kader van de	1. Voorstel om aan te sluiten bij de boetebedragen en systematiek bij het bestaande bestuursrechtelijke kader dat de ACM kent. , Zodoende is het belangrijk om de de verwijzing naar de boetebedragen op basis van de verordening te verwijderen. Zie in dat kader ook de aanwijzing van de regelgeving 5.43, alsmede de boetebeleidsregel van de ACM. 2. bij toepassen hoofdstuk 5 van de awb dient er een uitzondering van artikel 5:19 alsmede afdeling 5.1.3 te worden opgenomen . Zo is de last onder bestuursdwang uitgezonderd en gaan wij als ACM geen voertuigen onderzoeken in het kader van deze wet (gezien dat onwenselijk is).

		meeste wetten (ook hier lijkt deze bevoegdheid niet nodig te zijn).	
Artikel 8	1. De Autoriteit Consument en Markt is bevoegd tot oplegging van een bestuurlijke boete van ten hoogste het bedrag, benoemd in artikel 15, eerste lid, van Verordening 2023/1543 ter handhaving van artikelen 2, eerste en tweede lid, 3 en 4. 2. De bestuurlijke boete kan gezamenlijk of hoofdelijk worden opgelegd aan de aangewezen vestiging, wettelijke vertegenwoordiger of dienstaanbieder.	1. Bij artikel 8: zie opmerking artikel 7 t.a.v. toepasselijk sanctieregime	1. Zie oplossing artikel 7 t.a.v. toepasselijk sanctieregime
Overig	Toevoeging artikel over samenwerking	1. Zoals in de brief aangegeven, is het belangrijk dat er nog een artikel ingevoegd wordt om de samenwerking en gegevensuitwisseling (buiten de registratie van gegevens in het Europees registratiesysteem) een rechtsgrondslag te geven. Dit om het signaal-gestuurd toezicht te bevorderen en effectief met het Openbaar Ministerie te communiceren over de aangelegenheden die de eEvidence richtlijn en verordening aangaan. Zonder een grondslag wordt het lastig om gegevens uit te wisselen in kader van deze wet.	1. Voorstel om een rechtsgrondslag voor samenwerking en gegevensuitwisseling toe te voegen met het Openbaar Ministerie.